

Lineární algebra s Matlabem - cvičení 12

1. Mějme symetrickou pozitivně definitní matici

$$A = \begin{bmatrix} 4 & 3 & 3 & 2 \\ 3 & 6 & 3 & 2 \\ 3 & 3 & 4 & 2 \\ 2 & 2 & 2 & 2 \end{bmatrix}.$$

- (a) Pomocí čtyř iterací mocninné metody nalezněte odhad dominantního vlastního vektoru a příslušného dominantního vlastního čísla. Jako počáteční odhad použijte vektor samých jedniček. Po každé iteraci aktuální odhad normujte a určete příslušný odhad vlastního čísla.

$$\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \mathbf{q}_0 = \frac{\mathbf{x}_0}{\|\mathbf{x}_0\|} = \quad \lambda_0 = \mathbf{q}_0^\top A \mathbf{q}_0 =$$

$$\mathbf{x}_1 = A \mathbf{q}_0 = \quad \mathbf{q}_1 = \quad \lambda_1^{\max} =$$

$$\mathbf{x}_2 = \quad \mathbf{q}_2 = \quad \lambda_2^{\max} =$$

$$\mathbf{x}_3 = \quad \mathbf{q}_3 = \quad \lambda_3^{\max} =$$

$$\mathbf{x}_4 = \quad \mathbf{q}_4 = \quad \lambda_4^{\max} =$$

- (b) Matlabovská funkce $[V, D] = \text{eig}(A)$ vrací vlastní vektory uložené ve sloupcích matice V a příslušná vlastní čísla jako diagonální prvky matice D . Ověřte pomocí této funkce, že se váš odhad skutečně blíží k dominantnímu vlastnímu vektoru a dominantnímu vlastnímu číslu.

- (c) Matice A je symetrická pozitivně definitní. Všechna její vlastní čísla jsou reálná a kladná. Můžeme tedy díky znalosti odhadu dominantního (největšího) vlastního čísla určit také odhad jejího nejmenšího vlastního čísla. Využijeme k tomu posun spektra. Hledejme tedy pomocí čtyř iterací mocninné metody normovaný dominantní vlastní vektor \mathbf{y}_4 a vlastní číslo σ_4^{\max} matice

$$B = A - \lambda_4^{\max} I =$$

$$\mathbf{y}_4 =, \quad \sigma_4^{\max} =$$

Díky vlastnostem matice A a posunu spektra platí, že $\sigma_4^{\max} \approx \lambda^{\min} - \lambda_4^{\max}$. Určeme tedy přibližnou hodnotu nejmenšího vlastního čísla matice A

$$\lambda^{\min} \approx$$

- (d) Porovnejte váš odhad nejmenšího vlastního čísla s hodnotou získanou pomocí metody `eig`. Odhad není po čtyřech iteracích zdaleka tak přesný jako v případě největšího vlastního čísla. Můžeme to nějak zdůvodnit (co můžeme říct o poměru největšího a druhého největšího vlastního čísla matic A a B)?
2. Přibližnou znalost nejmenšího a největšího vlastního čísla můžeme použít k určení rychlosti konvergence iteračních metod řešení soustav lineárních rovnic.

- (a) S číslem podmíněnosti matice jsme se setkali u iteračních metod řešení soustav lineárních rovnic, kde bylo důležitým parametrem určujícím rychlost konvergence dané metody k řešení. Ze znalosti přibližných hodnot největšího a nejmenšího vlastního čísla matice A určete odhad jejího čísla podmíněnosti:

$$\kappa(A) \approx \frac{\lambda_4^{\max}}{\lambda^{\min}} =$$

- (b) Připomeňme tvar Richardsonovy iterační metody: $\mathbf{x}^{k+1} = \mathbf{x}^k + \omega \mathbf{r}^k$. Určete přibližnou optimální hodnotu parametru

$$\omega_{\text{opt}} =$$

zajišťující nejrychlejší konvergenci k řešení. Kolik iterací v takovém případě potřebujeme, abychom dosáhli relativní změny rezidua $\|\mathbf{r}^k\|/\|\mathbf{r}^0\| \leq 10^{-2}$?

$$k \geq$$